

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak

Helyben	Vidékre
Egész évre 12 korona	Egész évre 20 korona
Fél évre 6 "	Fél évre 10 "
Negyed évre 3 "	Negyed évre 5 "
Egy hóra 1 "	Egy hóra 2 "

Felelős szerkesztő

Kutasi Imre.

Szerkesztőség Csapó-utca 8. sz.

Kiadóhivatal Csapó-utca 8. sz.

Hirdetések a legmérsékeltebb Árszámítás mellett vétetnek fel

A kereskedő hitele.

Debreczen, decz. 13.

Az erzsébetfalvi eset, a Gróf Sámuel és a galicziai petróleumgyár esete elég érdekes arra, hogy egy és más tanulságot vonjunk belőle. Főképpen a magyar kereskedők hitele szempontjából.

Ami most a galicziai gyárral történt, hogy tudniillik csalónak küldött jelentékeny értékű árut, azon a czimen, hogy bejegyzett czégü kereskedőnek küldi, nem magában álló módja a csalásnak. Ez már ismételt és sokszor megtörtént, még pedig mindig egy és ugyanazon módon mindig a tudakozó-irodák rosszhiszemű és csalárd czimborasága után.

Semmi sem könnyebb, mint tudakozó agenturát nyitni Magyarországon. Az ipartörvény értelmében be kell jelenteni a szándékot s megkezdheti a — működését akárki, rovott multu, bűnös ember is. Már most tessék elképzelni, mit ér az olyan információ, a melyet ezektől az irodáktól szerez az idegen gyáros.

A kereskedő, aki csálni akar, velük szövetkezik; megrendelést tesz valahol a külföldön s információra rájuk (a czimborákra) hivatkozik, akik őt forintért olyan pompázó értesítést adnak, hogy az idegen gyáros esze nélkül ad hitelt s rakja vasutra holmiját. Ez már kitanult módja a

külföldi gyárosok becsapásának, ami ime az erzsébetfalvi „Gróf”-nak is sikerült.

Hagyján, hogy valaki becsapódik, aki vagy nem elég óvatos, vagy nem elég tapasztalt a maga dolgában. Erről nem volna érdemes beszélni többé az eset kiderítése után. De az ilyen természetű csalás, ha rendszerré válik valamely intézmény tökéletlensége folytán, nagyon káros befolyással van a kereskedelmi forgalom fejlődésére. Az ilyen dolog lerontja a kereskedelem hitelét a külföldön, ezt belátják, tudják és érzik maguk a hivatásos kereskedők is, sőt ők a legjobban. Ők vannak legkevésbé megelégedve a magyar tudakozó irodák életével és működésével s nemrég, emlékszünk, nagyobbszabásu mozgalmat is indítottak, értekezletet is tartottak, az információ-szervezés reformálása dolgában.

Azon a tanácskozáson, emlékszünk, igen éles kifogások hangzottak az irodák ellen; de eddig semminő változás be nem állt s a czimboráló tudakozók tovább folytatják gyanus és bűnös tüzelmüket.

A magyar kereskedő hitele s a magyar kereskedői viszonyok tekintélye érdekében kívánatos, hogy mielőbb vége legyen e tarthatatlan állapotnak. — De a konkrét esetre vonatkozólag számba kell venni néhány sajátos, feltűnő körülményt.

Az első az, hogy az olyan nagy czégnek, amilyen az a galicziai petróleum-gyár

tudnia kell, kitől szerezzen abszolút megbízható információt. — Az olyan nagy czégnek nem szabad rászorulni holmi csiribiri irodák értesítésére, semmiféle rendlésnél, annál kevésbbé olyannál, amely őt vaggon áruról szól. — Ez egy.

A másik feltűnő körülmény abban mutatkozik, hogy a galicziai gyár csak akkor értesítette budapesti képviselőjét (tehát van neki rendes képvisellete nálunk!), a mikor már a nagy szállitmány elküldése után mégis turesának és gyanusnak találta az egész dolgot. Itt felülük a kérdés: ha a galicziai gyárnak van rendes képviselője Budapesten, miért intézte el ennek a háta mögött az erzsébetfalvi rendelést? Provi-ziót akart megtakarítani talán? Akkor a nagy becsapás méltó büntetés kapzsiságáért.

Az erzsébetfalvi esetben tehát a galicziai gyár is hibás, még pedig nem csekély mértékben. De ez csak annyiban tartovik ránk amennyiben valamelyest ez is megmagyaráya hogy ez a nagyobbszabásu csalás oly könnyű módon sikerült.

Mi reánk az tartozik, hogy a tudakozó irodák biztos segítsége nélkül az erzsébetfalvi csaló nem is gondolhatott volna a galicziai gyár megkopasztására. S mi reánk tartozik a tisztos magyar kereskedelem külső hitelének megóvása, amelynek érdekében a gyanus irodák garázdálkodásának mihamarabb véget kell vetni.

Tarcsa.

Hasonlóság.

Mily kietlen, mily sivár ez a tél!
Sűrű köd száll a magasba fent
S madárének helyett ékefészott
Fák között bus szél danája zeng.

Hol nem régen illatos virágok
Hirdették szép tavasz kellemét
S nézett a nap mosolyogva rájuk:
Most pusztulás van csak szerteszét.

Köd kavargó és az enyészetnek
Sivár szele zeng csak bus danát;
Zörgő bokrok kopár ágai közt
Fagyasztóan bugva szállva át.

Fehér a föld; gyászos hólepelből
Van befedve az egész határ;
Szikrázik a nap kelő fényétől
És jajgat, ha ember rajta jár.

Szeretem én mégis a borongó,
Földi éket rabló zord telet!
Enyészeten mintha látni vélném
Orómfosztott, árva szivemet.

Tél van ott is, ott, az én keblemben!
Sujtó bánat mindent letarolt!
Pedig nemrég tavasz derült benne
S boldogságnak vig tanyája volt.

Oh de sorsom epesztő szelétől
Lehullt benne minden szép virág
S most már olyan, miként a koporsó,
Melyen belől őrlő féreg rág!

Szírén.

Hütlenség.

Irta: Dukesz Mór.

Azóta 25 esztendő mult el. — A kis Imréből derék, doli ifju lett; komolyságát, herkulési termetét és tiszteletet parancsoló modorát atyjától örökölte, ki őt héttel neje távozása után kesergésének lett áldozata. Imrét nagybátyja tanította s miután az egyetemen vizsgáit jeles sikerrel letette, ügyvédi irodát nyitott neki.

Szent István napján Imre a temetőbe hajtatott atya sírjához. — A sírkertben nagyon kevés látogató volt s így hamar felkereshette atya nyugvóhelyét. — Ott térdelt három órán át s mikor felegyenesedni akart, fáradtan dönt le újra, csak a közelálló szolga segítségével emelkedhetett fel. — Tántorogva indult el a sírtől, egy közlől hangzó sikolyra azonban megállt és körül nézett. — Miután senkit sem látott, tovább ment.

A temető kapujánál ismét megállni volt kénytelen, a sikoly mintha újból hallatszott volna. — Visszafordult szolgálójával s keresgélve járta össze a temetőt. — Nem talált senkit — A kapuhoz érve egy koldus feléje nyújtotta csuától eltorzított sovány kezét, melyben kis horitékot tartott. — A levél átadása után nyomban távozott.

Imre tekintettel izgatottságára, melyet imája okozott, nem bontotta fel a boritékot, hanem kabátja oldalzsebébe rejtette és haza hajtatott.

Már esteledett. — Imre lámpát gyújtott s egy öreg támlás székre ült, az egyedüli atya butoraiból fennmaradt emlék. — Kedvencz ülőhelye volt ez, melyen oly gyakran tudott elmerengeni a mult bonyodalmas történeteiben; visszahívta emlékeibe mindama jeleneteket, melyek atya és anyja között lejátszódtak s melyeknek ő is tanuja volt. — Anyjáról nem szivesen emlékezett meg, s epét elégette s rokonainak megtiltotta, hogy előtte említést tegyenek róla.

A lámpa elé állt, hogy a kapott levelet felbontsa. — Ismeretlen irás volt, női kéz írhatta. — Imre átfutotta hamarosan, majd lennangon magaeie morogta:

Uram!

Ne menjen el hazulról most, beszélni óhajtók Onnel! Rövid leszék!

X...

Csak ennyi volt, minden aláírás és magyarázat nélkül. — Alig hajtotta össze a levelet, máris kopogás hallatszott ajtaján.

Szabad!

Középtermetű halvány nő lépett be. — Arczán régi szépségének nyomai még most is látszóttak; szemei beesettek, vonásai fájdalmasak voltak, egész lénye szomorú multat és még szomorubb jelent árultak el. — Ruhája nem volt kopott, egyszerű fekete öltözék volt.

»Bocsánat, hogy háborgatom uram, csak kérdezni akarok valamit!»

A nagyvilágból.

== Zsidó katonák Dél-Afrikában. Az aldershoti táborban évenle egyszer fényes katonai isytenisztelet tart aldershot zsidó hitközsége. Azi idén ez az isteni tisztelet a szokottnál meghatóbb volt, mert a főrabbi megemlékezett egyszersmind a Dél-Afrikában elesett zsidó katonákról is. Az isteniszteletet az angol hadsereg számos tisztje és katonája is végighallgatta. Dél-Afrikában az angol csapatok soraiban 80 zsidó tiszt és 2000 zsidó valásu katoná harcol. Az isteniszteletnek az volt a meghatóbb része, mikor legvégül felolvasták az elesett zsidó katonák legujabé név jegyzékét.

== Dráma egy müncheni templomban. Egy müncheni templomban diszes esküvő volt a minap. Az előkelő násznép már bevonult a templomba, megszólalt az orgona s a boldog vőlegény elrebegette a hűségi esküt, midőn a székesegyházban hiltelen pisztolydörrenés hallatszott s egy sápadt fiatal leány holtan rogyott a földre. A vizsgálat megállapította, hogy az öngyilkos leányja fiatal vőlegény elhagyott kedvese. A dráma szereplőinek nevét titokban tartják.

== Megestromelt kolostor. Konstantinápolyból jelentik, hogy odaérkezett jelentések szerint Antranik örmény bandájának, a mely a Mus környékén levő Arak nevű örmény kolostort ismét megszállta, másodszer is sikerült a török csapatokon keresztültörnie és elmenekülnie. A kolostor magaslaton áll, a mely a katonai operációknak nagy nehézségeket okoz, úgy, hogy körülzárása nagyon bajos.

A boerek szabadságharcza.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, decz. 13.

A közvélemény felzudulása mégsem volt eredménytelen; az angol fogolytáboro-

kat Kitchener rendeletére egészségesebb vidékre tették át. A nagyobb koncentrált táborokat felosztatták, és — a foglyokat — szám szerint 100,000 asszony, gyermekek, aggastyán — a partvidékekre szállították, hol a levegő jobb és így talán a halandóság száma csökkenni fog.

Érdekes tünet, hogy angol részről bár folyton tagadják, hogy ők a béke ügyében a boerokkal tárgyalni akarnak, a béke utáni vágy mindig nagyobb lesz. Az angolok ugyan úgy tüntetik fel a dolgot, mintha a boerok szeretnének békét kötni, de aki a harctéri helyzetet ismeri, rögtön tisztában lehet azazal, hogy e hír mennyiben felel meg a valószínűségnek.

Mert kik vannak fölényben?

Kitchener folyton segítséget kér és az angol kormány új lovass csapatok küldését elengedhetetlennek tartja. Ez azonban ismét óriási terheket ró a kincstárra, mely már ugyanis nagyon sanyki a háboru óriási költségeit.

Abban a helyzetben vagyunk, hogy pontos adatokat közölhetünk arról, mennyi katoná pusztult el Dél-Afrikában és mily özszeget emésztett fel a háboru.

A harctéren meghalt 900 tiszt és 18 348 harcos; megsebesült 1559 tiszt és 14 295 narsos; mint rokkant Angliába visszatért 2612 tiszt és 60 262 harcos. Ez a véráldozat.

A háboru Angliának 172,617,000 font sterlingjébe került; tehát Angolország 41 millió takosára fejenként és évenként 1 % foot esik, több mint az összes adóból egyre-egyre jutó hányad, mely 64,000,000 forintnál 1 1/2 font.

Nem csoda, ha az angol közvélemény már belefáradt a háboruba és a kormány fázik a gondoiattól, hogy újabb terheket rakjon a nép vállaira. És így a jelenlegi kormány helyzete tarthatatlan és már Ro-

sebery lordot, mint a jövő emberét emlegetik.

A békére tenát első sorban Angliának van nagy szüksége; a harctéri helyzet is a boerokra kedvező. A fontosabb stratégiai pontok a boerok kezében vannak. A Fokgyarmet egész nyugati része Taron és Maritz boer parancsnokok kezében van. Brand és Hertzog kommandói Calvinia környéke fölött uralkodnak. Dawid tábornok Oranje szabadállamban teljesen szabadon mozog. Delarey Transzvál nyugati részében operál. Botha korlátlanul uralkodik a Delagoa-vonalon Middelburgtól keletre. Az angolok ellenben túlnyomó számarányok és sokat dicsért őrházak daczára alig képesek a még rendelkezésükre álló vasúti vonalat s pár nagyobb várost megszállva tartani és mindenütt védelemre vannak kényszerítve. A Fokgyarmatban annyira nem biztos a közlekedés, hogy az angolok már hónapok óta a Natál-vonalra vezették át. Pietersburg október végén három napig a boerok kezében volt.

Nagyon elfogultak tehát az angolok, mikor ők akarják meghatározni a háboru végét és ha a brüsszeli Memorial Diplomatique jól értesült, hogy az angol kormány a hatalmaknak küldött jegyzékben a háboru végét márciusra helyezte kilátásba, ezt a kijelentést nagyon is korainak és merésznek fogja tartani mindenki.

Hogy mégis legyen e híresztelésnek valami valószínűsége, a győzelmi hírek gyártása tovább folyik. Persze a híreknek helyesbítése ezeket nyomon követi.

Igy például egy deczember 5 éről keltezett angol eredetű távirat nagy örömmel adta tudtára mindenkinek, hogy az angolok megleptek egy boer tábor és 250 menekült elfogtak.

Gravenhagenből deczember 10 én keltezett távirat beszámol a valósággal.

»Kérem, hallgatom!»
 »Hogy kedves atyja rég meghalt, azt megtudtam ezelőtt, öt évvel és csak azt szeretném tudni, mi történt anyjával! — Ne ítélje el indiskréziómat, ne gondoljon semmire, csak válaszoljon.
 »Kérdésére egyenesen fogok válaszolni.
 — Mit anyám elkövetett, az nem titok, sokan tudják. — Hirt róla keveset hallottam s egyáltalában nem érdekel sorsa, melynek egyedül ő volt kovácsa. — Emléke nem izgat fel. — Sem nem szeretem, sem nem gyűlölöm, esetleges megjelenése nem ejtene zavarba. — Nem ismerem gyermeki szeretetet, nem volt alkalmam megszeretni azt kit szeretni leirhatatlan boldogság lett volna anyámnak is, nekem is. — Efeltejttem, nem gondolok reá, nem ismerem, azt sem tudom már, milyen volt arcban, alakban, szóval anyám nekem csak 4 évig volt, aztán nem. — Nekem meghalt s nekem többé nem támadhat fel. — Ha él, nem nekem él. Nem sérténem meg, ha találkozna velem, nem haragszom rá, amennyiben arra sem találok méltónak. — Az idő beheggesztette azt a sebet, melyet távozásával ejtett és most érzéketlen vagyok iránta.
 Imre elhaltatott. — Egyik sem szólt; néhány percig így ültek, míg vendége felkelt s egy halk, alig hallható »köszönöm» mel távozott. — Az előszobában megállt, levette Imre fényképét a falról, ránézett hosszasan, keblére szorította, majd megcsókolta, letérdelt maga elé tartva a képet. — Imre a

zajra kijött s csodálkozással nézte a nőt, ki rejtély módjára jelent meg nála s rejtély még most is.

»Rosszul érzi magát nagysád?»

Kérdé Imre.

»Nem csak elszedültem!»

»Sziveskedjek beljebb jönni és pihenni, jót fog önnek tenni!»

»Nem nem, elmegyek . . . itt nem szabad pihennem!»

»Nem szabad? Hogyan? Miért?»

Tán rokona anyámnak? Az nem ok arra, hogy távozzék, ha nem jól érzi magát!»

»Nem rokon, több vagyok, ne kérdezzen . . . hagyjon!»

»Tán . . . csaknem . . .»

»Anyád, igen, anyád! Engedj Imre . . . engedj, nem maradhatok . . . nem nem.»

»De anyám megbocsájtok, anyám kiáltott Imre izgatottan s erővel maga után vonta a szabadkozó, tépelődő kétségbeesett nőt . . .»

Edith mozdulatlanul feküdt a pamlagon, arcza ijesztően eltorzult. Tágra nyílt szemei nem könyeztek, mereven bámulták Imrét, ki előtte térdelt arczát, homlokát simogatva.

Napok multak anélkül, hogy a gondos orvosi kezelés ezért ért volna, Edith szótlán maradt. — Két heti iszonyu kínlődés után végre halkán, szíbe suttogva hangoztatta majd Imre, majd férje nevét. Imre . . . új jengva rohant anyjához, leült ágya szélére s gyöngéden kérdezé:

»Kell valami anyám?»

»Igazán — Imre . . . anyádnak szólítasz?»

Hát mégsem vész meg engem?»

Imre . . . fiam . . .»

Az Isteni gondviselés nem akarta, hogy az eltévedt asszony utolsó perceiben is elhagyatott legyen. Amennyire ereje megenyegedte, törött szavakban ecsetelte élete szerencsétlen fordulatait. — Dotróy csupán öt héttig élt vele; mikor férje meghalt, elköve tett büne öntudatában igen sokat szenvedett. Boldogsága igen rövid tartamu volt, kedélyének nyomottsága nem tetszést szült Dotróynál s egy vasárnap csak azt észlelte, — hogy Dotróy nem jött a szokott időben. — Hetek, hónapok multak, Dotróy nem mutatkozott és nem is kívánta már jöttét. Nehéz szomorú idők következtek reá ezután. Rokoni elvonták tőle jóakarukat s varrogatva, harisnyát kötve kereste meg minden napját.

Fiát egyetlen egyszer látta csak, mikor érettségizése után nagybátyjával hintón elrobogott előtte. — Másodszer látta most a temetőben, hol férje sírját hetenkint kétszer látogatta meg s a hallott sikolyok az ő kintzett bensejéből törtek ki.

Az elmondottak után arra kérte Imrét, hivasson papot, gyónni akar. Kívánsága rögtön teljesítve lett, kintzett lelke azonban nem várhatta be a pap megérkezését, meghalt gyónás nélkül airo fiának karjaiban.

A boer tábora mindössze kilenczvenegy aggastyánból és huszonöt asszonyból állott, kik kocsiakon a pretória-pietersburgi uton az egyik központositott táborba igyekeztek. Ugyancsak harcoképtelen öreg férfiakból állott az a kommandó is, melyet egy nappal később az angolok elfogtak. A boer harcosok csapata maga — Badenhorst kommandója — már régen tovább ment, hogy Bayer seregével egyesüljön.

Hire jött annak is, hogy Jan Cellier ezredest Viljoen agyonlövötte. Ez igaz. Tudni kell azonban, ki volt ez a Cellier. Az angol zsoldba állott tábornok boer származású volt; az angoloktól egy napra két és fél siling zsoldot és az elrabolt zsákmánynak, márhának hetvenöt százalékát kapta. Ő maga is meglehetősen ismerve a boerok rejtekhelyeit, egy időben elég sikeresen működött. Ben Viljoen végre elhatározta, hogy Cellierrel végez. Csalétkül egy völgykötébe márhákat hajtatott. Cellier megnesszelvén a márhák hollétét, zsákmányra éhes hordijával lépre ment. Ben Viljoen rátámadt, seregének felét lekasabolta, a többi foglyul ejtette, Cellier-t, mint árulót, ki a szabadság ügye ellen harcolt, Botba parancsára fűbelövette.

Azok a harczeri sikerek tehát csak mondvasínált dolgok, melyek angol ezélt szolgálhatnak, de a boeroknak egy cseppet sem ártanak és — hiába állatják magukat az angolok — kedvüket, kitartásukat a legkevésbé sem lohasztja le.

Ongyilkosság a vonaton.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest decz. 13.

Szeged Rókus vasutállomáson a múlt éjjel az odaérkező vonatban egy fiatal ember halantékonlötöte magát és meghalt.

Az esetről a következő jelentést kaptuk: Az öngyilkos, amint megállapították, Zentán ült föl a személyvonatra, amely az esti órákban érkezett Szegedre.

Mielött a vonat beérkezett, az utolsó pillanatokban az uriasan öltözött fiatal ember megkérdezte a vonatvezetőt: — Szeged jön most? — Igen, Szeged, — felelte a vonatvezető.

A fiatalember, aki másodosztályú kocsi-siban utazott, sietve a kocsi zárt helyiségébe ment, ahonnét a következő pillanatban két hatalmas fegyverdurránás hallatszott ki.

Mikor a vonat megállott, az utasok be-törték a helyiségbe s ott találták a fiatalembert vérében fetrengve. Egy lövést mellére lötött, egyet homlokára.

Az öngyilkosnál több levelet találtak. Egyikben azt közli a szegedi rendőrséggel, hogy Weingoldner Alfrédnek hívják, kereskedő s Zentáról jött Szegedre. Egy másik levélben kéri, hogy ne bonczoltassák föl. Harmadik levelében Budapesten, a Kertész-utczában lakó btyját kéri, hogy bocsássa meg tettét s járjon közbe, hogy ne bonczoltják föl. Negyedik levele gyámjának szól.

Holttestét bszállították a közkörház haldottas kamrájába.

Karácsonyi posta.

— decz. 13.

A karácsonyi és ujévi rendkívüli csomagforgalom ideje alatt a küldeményeknek késedelem nélkül való kezelése csak úgy biztosítható, ha a közönség a csomagolásra és címzésre vonatkozó postai szabályokat betartja. Különösen szemelött tartandók a következők:

1. Pénzt, ékszert, más tárgyakkal egybe-csomagolni nem szabad. 2. Csomagolásra faláda, vesszőből font kosár, viaszos vagy tiszta közönséges vászon, kisebb értékű és súlyu tárgyaknál pedig erős csomagoló papir használandó. Vaszon vagy papirburkolattal bíró csomagokat, göb nélküli zsinaggal többszörösen és jó szorosan átkötni, a zsinag keresztelési pontjain pedig pecsétviaszzal le kell zárni. A pecsételésnél vésett pecsétnyomó használandó. 3. A cím nélküli kiváló gond fordítandó a címzett vezeték és keresztnevének, vagy más megkülönböztető jelzésnek (például ifjabb, idősb. özvegy stb.), továbbá a címzett polgári állásának vagy foglalkozásának és lakhelyének pontos kitételére; a Budapestre és Bécsbe szülő küldemények címirataiban ezenkívül a kerület, utca, házszám, emelet és ajtó jelzés stb. is kiteendő. A rendeltetési hely tüzetes jelzése (vármegye) s ha ott posta nincs, az utolsó posta pontos és olvasható feljegyzése különösen szükséges. 4. A címet magára a burkolatra kell írni, s ha ez nem lehetséges, a cím fatáblácskára, bórdarabra vagy erős lemezpapírra irandó, melyet tartósan a csomaghoz kell kötni. A papírlapokra irt címeket mindig egész terjedelmében kell a burkolatra felragasztani.

Felette kívánatos, hogy a feladó nevét és lakását, továbbá a címirat összes adatait feltüntető papírlap legyen magában a csomagban is az esetre is, hogy ha burkolaton levő címirat leesnék, elveszne vagy pedig olvashatatlaná válnék, a küldemény bizottsági felbontása után a jelzett papírlap alapján a csomagot mégis kézbesíteni lehessen. Kívánatos, hogy a feladó saját nevét és lakását a címirat felső részén is kitüntesse. 5. A csomagok tartalmát úgy a címiraton, mint a szállítólevélen szabatosan és részletesen kell jelezni. Budapestre és Bécs szülő, élelmiszereket, illetve fogyasztási adó alá eső tárgyakat (husnemű, szeszes italok stb.) tartalmazó csomagok címirataira, nemkülömben az ilyen csomagokra vonatkozó szállítóleveleken a tartalom minőség és mennyiség szerint kiirandó (például szalonna 2 kilogramm, egy pulyka 3 kilogramm, 2 liter bor stb.) A tartalom ily részletes megjelölése a fogyasztási adó kivetése szempontjából szükséges és a gyors kézbesítést lényegesen előmozdítja.

NAPI HIREK.

— A népkonyha érdekében. Az a nem-eszme, mely sok szegény szükölködő és éhező családnak meleg és jó étellel való ellátását tűzte ki feladásául, a küszöben levő zord hideg időben: ismételtén arra a határozatra készítette a városi tanácsot, hogy az általa nagy áldozattal létesített városi népkonyha csájaira, ill. szög ennek lehető

huzamosabb időn keresztül laendő fenntartására; az új évi üdvözlések megváltását ily váltásig jegyeknek a város lakossága közötti széthordatása által eszközöltetni fogja. Bizva a város áldozatkész lakosságában mely még sohasem zárkózott el ha a szükölködők énségének enyhítéséről volt szó: az in felhívással és kéréssel fordul a tanács a város közönségéhez, hogy a kihordandó és a városi népkonyha áidásos ezéljair elárusítandó ujévi váltásig jegyekből miné többet megtartani és az azokért járó összeget az elárusítással megbízott rendőri közegnek átadni, esetleg a rendőrfőkapitánysághoz eljuttatni sziveskedjék. Debreczen 1901. decz. 12. A városi Tanács.

— Zenede közgyűlése. A debreczeni Zenede egyleti helyiségében f. hó 22 én Vasárnap, délelött 11 órakor rendes közgyűlést tart, melyre a tagok tisztelettel meghivatnak. Tárgysorozat: 1. Választmányi jelentés. 2. Zártszámadások az 1899/1900 és az 1900/1 tanévről s a számvizsgáló bizottság jelentése. 3. Esetleges indítványok. 4. Tisztujtás. Debreczen 1901 deczember. hó 12 én. A választmány.

— Merénylet a kisvonal ellen. Tréfából-e vagy szándékosságból, nem lehet tudni, de valami megrögzött gonosztevő rálött tegnap a kisvonatra, mikor az a Simonyi-uton haladt a Nagyerdő felé. A golyó szerencsére nem talált, csupán a kocsi tetőzetét horzsolta. A vonaton utazók leszállottak s kutatni kezdtek a lövöldöző után, de az ügy elrejtözött, hogy nem tudtak reáakadni.

— Dr. Király Ferencz halála. Dr. Király Ferencz halála felett országosan nyilatkozott mag a részvét. A Kereskedelmi és Iparkamarák egymással vetélkedve küldötték be részvétiratukat. A kereskedelemügyi miniszter, Sztérynyi József miniszteri tanácsos és az ország összes Kereskedelmi és Iparkamarái küldötték részvétláviratokat. Az elhunyt férfiü temetése tegn p délután két órakor történt meg, melyen megjelent a város színe java. El lehet mondani, hogy ilyen meghatóan szép temetést ritkán lehet látni Debreczenben. Ott volt a városi tisztviselői kar, a vármegye, élén a főispánnal, a Kereskedelmi és Iparkamara küldöttsége és még több egyesület. A temetési szertartást Kl Tóth. Kálmán a költő pap véggezte, megható imát tartva az elhunyt férfi koporsója felett, melyet számos koszoru díszített, köztük több egyesület koszoruja. A koporsót ezután feltették a gyászkoszóra és a résztvevők sokasága, baláthatatlan kocsisor által követve kivitték z temetőbe, hol Szabó Kálmán és Szávay Gyula tartottak telette beszédet mely után örök nyugalomra helyérn tették le.

— Felolvasó estély. A debreczeni kereskedő társulat 1901 évi december hó 14-én, szombaton a társulat dísztermében Felolvasó Estélyt rendez. Ez estély mely néhai Dr. Király Ferencz halálesete miatt halasztatott el két nappal a következő sorrenddel fog megtartani: 1. Az ókori kereskedelem története. I. rész. A bibliai népek kereskedelmének története. Irta él felolvassa: Csiky Lajos ur, a Ferencz József rend lovagja, theol. akadémiai dékán. 2. Chopin As dur Polonaise. Zongorán előadja: Tóth Átpád ur, zenetanár. 3. A levegő, vegytani mutatványok kíséretében. Előadja: Fábian Lajos Mór ur, keresk. akad. gyanár. Kezdeté este 8 órakor,

A világ legnagyobb játékaru gyára. Most a karácsonyi és újévi ünnepek előtt, mikor annyi játékszer kerül eladásra, érdekes megtudni, hogy hol is gyártják a gyermekeknek, kedves, apró játéktárgyait. Egy amerikai lapban olvassuk, hogy New-Yorkban nemrég egy hatemeletes magas gyárat építettek, ahol különféle játékszereket készítenek. A hatalmas gyártelepen kétezer munkásember éjjel-nappal főlváltva dolgozik. A gyár átlag naponta egy millió 875 ezer bábút, két millió darab trombitát hat millió 150 ezer ólomból öntött apró játékkatonát állít elő. De nagy játékaru gyár van a németországi kis Sonneberg városkában is. Ez a gyár évente mintegy 18-20 millió korona értékű játékszer szállít a világ minden részébe. Németország összes játékaru gyárainak körülből 35 millió korona az évi bevételük.

A tudós öröksége. A Münchener Allgemeine Zeitung szerint a bajor bíróságok előtt legközelebb érdekes örökségi pert fognak tárgyalni. A kilenczvenes években elhunyt dr. Elinger egyetemi tanár hagyatékára ugyanis igényt tart a nagy tudós unokahúga és egyetlen rokona, a ki Máramaros megyében van férjvel. A fiatal asszonyt csak most figyelmeztették örökösödési jogára.

A nagyanyja gyilkosa. A debreczeni esküdtbírósg tegnap vette tárgyalás alá Nagy János h.-bőszörményi napszámos bűnügyét, aki azzal van vádolva, hogy 1899 március 16-án a nagyanyját megöltöztette, hogy annak balala után az érte esedékes temetési járulékot felvehesse. A kihallgatás során a vádlott tagadta a terhére rótt cselekedetet, de a felesége ellene vallott. A tárgyalás még ma is tartott.

Színház

Színházi műsor.

Pénteken, december hó 13 án, bérlet 60-ik szám »C« — Don Caesar de Bazán. Vigjáték 5 felvonásban.

Szombaton, december hó 14 én bérlet 61-ik szám »A« — Faust. Tragédia 5 felvonásban. Irta: Goethe.

Vasárnap, december hó 15-én, két előadás; délután 3 órakor, félhelyárakkal: Az aranykakas. Énekes bohózat 3 felvonásban; este 7 és fél órakor, bérletszűnetben, újdonságul először: — A pillangókisasszony. Énekes dramolett. Belascótól. Fordította: Faludi Miklós.

Hasznos téli áruk!

Valódi és utánzott JAEGER ÁRU legjobb minőség francia flanel és barchentek 40 krtól feljebb.

Fehér pique és zsinórvelecek 32 krtól feljebb.

Angol kocsitakarók 6 frtól feljebb.

Brassói szoba- és lópokróczok 1 frt. 25 krtól feljebb.

Léghuzam elzáró pokróczok, vastag minőségű, — levarott saten és selyempaplanok 3.—, 4.50, 5.—, 6.—, 7.—, 8.—, 14.—, 18.— frtól feljebb.

Kardos László

nagyraktáiraiban.

Vasuti menetrend

Érvényes 1901. Október hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul	Vonat	Kétszám
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonal
P.-Ladány	8.10 este	Személyvonal
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonal
Budapest	12.36 délután	Személyvonal
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonal
Budapest	4.16 délután	Gyorsvonal
Budapest	3.37 . . .	Tv. sz. sz.
P.-Ladány		
Debreczen—M.-Sziget—Kőrösmező		
Királybasa	5.10 reggel	Személyvonal
Kőrösmező	2.56 reggel	Személyvonal
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonal
M.-Sziget	12.17 délután	Gyorsvonal
Szatmár-Németi	7.58 este	Tv. sz. sz.
Szatmár-Németi	6.46 este	Gyorsvonal
Debreczen—Szerencs		
Szerencs	8.22 reggel	Személyvonal
Szerencs	4.01 délután	"
Szerencs	6.58 este	"
Debreczen—Füzes-Abony		
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonal
Tisza-Füred	4.21 délután	"
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes		
N.-Léta—Vértes	9.35 reggel	Vegyesvonal
N.-Léta—Vértes	4.31 délután	"
Debreczen—Tisza-Lök		
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonal
H.-Nánásig	4.06 délután	"
H.-Nánásig	11.20 délelőtt	"

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik	Vonat	Kétszám
P.-Ladány	7.41 reggel	Tv. sz. sz.
P.-Ladány	5.03 reggel	Személyvonal
Budapest	3.36 délután	Személyvonal
Budapest	6.26 este	Gyorsvonal
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonal
Budapest	11.44 délelőtt	Gyorsvonal
Kőrösmező—M.-Sziget—Debreczen		
Szatmár-Németi	8.46 reggel	Gyorsvonal
Szatmár-Németi	7.32 reggel	Személyvonal
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonal
Szatmár-Németi	6.45 este	Személyvonal
M.-Sziget	3.55 délután	Gyorsvonal
Kőrösmező	10.12 éjjel	Személyvonal
Szerencs—Debreczen		
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonal
Szerencs	12.07 délután	Személyvonal
Szerencs	7.53 este	Személyvonal
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen		
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonal
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"
Tisza-lök—Debreczen		
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonal
Tisza-Lök	6.25 este	"
H.-Nánás	3.30 délután	"
Füzes-Abony—Debreczen		
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonal
Füzes-Abony	5.45 délután	"

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre utódakönyvnyomdájában.

DE

Előf.
Helyben
Egész évre
Fél évre
Negyed évre
Egy hóra

A déla

Egy német
tanárunknak, kit
tuk a világtörtén
hallgattuk előadá
nak az tetszett l
radt meg legélén
a melyet így kez
egy nép, a me
szeretet lángol, a
ves gyermekein
elleni védcsaták

Hajh! Nem
szabadságharczu
hát a görögöket
mintaképül a m
Szentül! me
a mi 48-as nag
ténelemben még
ragyogni fog;
gyok a bürokr
tása még a mi
lom Jakab Ödö
vasta fel a Pe
dicsőítő versét,

Magyar va
A bur a le

Pedig men

Nem enge

Olyan fél
mellett, mintha
volna oda.
Nem lehe
rult gyakornok
előtt.

Reszketet
hangja pedig t
tott.

Sokáig ne
ar, a ki illatos
eléje halmoz
burkolódzva, v

— Mit ak
agazgató ur d

Két rét h
tagonként ejt
— Egy k
bonyultanám
gyes pártfogás

Es aztán
beteg feleség
korona havi
Főnöke soha
200 korona a
korona törles

Alig leh
vát, a ki ezal
urhoz és rett